

Den himmelska elden

Jublande ♩ = 96-112

1. Den him - mels - ka el - den i - bland oss nu brin - ner,
 2. Se, Her - ren sin hand har sträckt ut ö - ver jor - den
 3. Vål - sig - nad skall bli - va den vän - ta - de da - gen,

Guds verk i den yt - ters - ta tid nu vi se.
 att kär - leks - fullt sam - la de trog - na till slut.
 då jor - den i - klä - des sin här - li - ga skrud.

Pro - fe - ter - nas ord sin full - bor - dan ju fin - ner,
 Guds full - makt att hand - la är å - ter - ställd vor - den
 När ju - de och hed - ning av Gud är an - ta - gen,

oss äng - lar sänt bud vad på jor - den skall ske.
 och ljus ö - ver jord i - från him - len går ut.
 den da - gen för - kun - nar ba - su - ner - nas ljud.

Med him - me - lens ska - ror vi jub - lan - de sjung - a

ho - si - an - na, ho - si - an - na till Gud och hans Son.

Låt ä - ra mot höj - den upp - gå från vår tung - a

från nu och för e - vigt. A - men, ja, a - men.

Text: William W. Phelps, 1792–1872.

Medtagen i kyrkans första psalmbok 1835. Sjöngs vid invigningen av templet i Kirtland år 1836.

Musik: Henry Tucker, c:a 1863

Läran och förbunden 109:79–80

Läran och förbunden 110